

Article:

Marina, estudiante malagueña en la Facultad de Medicina de Baleares: «El catalán no es problema para los que llevamos aquí seis años»

Hola Maria Antònia,

Em sembla un tema interessant, el que tracta aquest article. A més, la qüestió de l'obligatorietat de demostrar un cert domini del català per fer feina a l'administració pública és una qüestió que m'ha afectat.

La meua experiència amb l'exigència de tenir coneixements de català va ser positiva. Vaig gaudir aparentment l'idioma. Per un costat em va obrir portes a cercles on és l'idioma predominant, per altre em va permetre llegir autors de parla catalana en versió original.

Mai m'he sentit forçat a parlar-ho, i això fent feina de profe!!! De fet, les classes, amb contades excepcions, les faig en castellà, si bé és cert, que el material escrit el prepar en català. Si cregués que els alumnes m'entenguessin millor en català, els (el? ho? en?) parlaria.

Fent les classes en castellà no estic complint la llei, però una cosa es la llei i l'altra el seny. Supos que estam d'acord en que de les dues, el seny és més important.

És raonable que el personal sanitari parli català?

Sempre que faciliti la comunicació amb el pacient, mai quan la dificulti. Un professional sanitari ha de tenir la capacitat i voluntat d'expressar-se correctament en català i en castellà. Que un metge no catalanoparlant, sigui obligat a fer un examen de català, per demostrar la seva capacitat d'expressió i comprensió, no em sembla la millor opció per promocionar l'enteniment entre les persones, ni la qualitat del servei mèdic.

Que el català visqui o mori depèn de que sigui estimat, per la gent que el parla, escolta, llegeix i escriu.

Amb estima

Paulino